

have Udsigt til, at den bliver tagen op til Behandling. Med Hensyn til Enkelthederne tror jeg ikke, det vil være rigtigt nu at fordybe sig deri. Jeg kan som sagt der for en stor Del henholde mig til, hvad der allerede er fremkommet fra anden Side. Jeg skal blot i Almindelighed sige, at jeg for min Del deler Ønsket om, at vi kunde komme bort fra Straffene for Børn under 15 Aars Alderen, at vi kunde komme til betingede Straffedomme, og at vi kunde finde en Form, hvorved vi kunde udvide Myndighedernes Ret til at gribe ind i Forældreforholdet uden at gaa Forældrenes berettigede Interesser for nær og uden at gribe forstyrrende ind paa Kommunernes Omraade. Der er, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte, det væsentlige Punkt, men det forekommer mig, at det ikke kan hjælpe nu at drøfte det, før vi se, hvilke Forslag der fra Regeringens Side vil fremkomme i den Henseende. For mig er Hovedsagen, at der efterhaanden kan blive fundet eller oprettet saa mange gode Hjem rundt om i Landet, at man kan henvise disse stakkels Børn dertil. Jeg betragter den Udvikling, der foregaar under Plejehjemsforeningernes Ledelse som noget af det bedste, vi i den Henseende have. Jeg tror, vi der ere komne ind paa en Vej, som i de allerfleste Tilfælde vil føre til Maalet. Og ved Siden deraf ser jeg med stor Glæde paa adskillige af de Børnehjem, som have rejst sig rundt omkring. Mange af dem ere, saa vidt jeg kender dem, ganske udmærkede Anstalter. Jeg vilde blot ønske, at man saa vidt muligt kunde lade denne Sag bæres frem af det private Initiativ. I den Henseende er jeg enig med den ærede sidste Taler. Jeg tror, at det sundeste vilde være, at dette Arbejde for at skaffe gode Hjem blev baaret frem af det private Initiativ, og at Staten saa hjalp baade ved sit Tilsyn og sin Støtte. Jeg er bange for at komme for langt i den Retning, at det blev Staten, der oprettede den Slags Anstalter. Jeg tror, at man derved vilde gaa glip af noget af det bedste ved disse Institutioner, og at man let vilde komme ind paa noget alt for embedsmandsmæssigt i hele Ledelsen. Det kan jo være, at det for de Børns Vedkommende, der ere komne et Stykke ind paa Forbryderbanen, vil blive nødvendigt, at Staten i særlig Grad tager sig af Tvangsopdragelsesanstalterne, saaledes som vi til Dels allerede nu ere inde paa. Men der er jo en stor Mængde Børn, som endnu ikke ere komne saa vidt, men som dog ere blevne fordærvede i

mange Maader, forstyrrede i deres hele Udvikling, og som trænge til at komme i et særlig velleddet Børnehjem eller Plejehjem. For deres Vedkommende vilde jeg ønske, at Opgaven saa vidt muligt maatte løses ad det private Initiativs Vej med Statens Støtte. Jeg tror, at man skal være lidt varsom med at komme ind paa dette, at Samfundet eller Staten kan klare alle disse Forhold. Jeg spidsede Øren, da jeg hørte en æret Taler udtale, at det, det gjaldt om, var, at Samfundet indrettedes saaledes, at der overhovedet ikke kom forbryderske Børn. Jeg tror, at det hører til de fuldstændige Utopier, og jeg tror, det er usundt at nære den Forestilling hos Folk, at man ved Samfundsindretninger overhovedet kan udrydde det forbryderske i Verden. Det forbryderske hos et Barn kan selvfølgelig udvikles og bliver meget ofte udviklet ved de sørgelige økonomiske og sociale Forhold, som Barnet lever under, men det kan næppe nægtes, at i de allerfleste Tilfælde ligger Grunden dybere, nemlig i Barnets egen Natur, og der er det indenfra, at Forbedringen maa begynde. Derfor tror jeg, det vilde være meget uheldigt, om man stillede det op som Idealet, at de Opdragelsesanstalter, som skulle tage sig af den Slags Børn, skulle være Anstalter, som ikke havde nogen religiøs Farve, men vare byggede paa en blot almindelig human Moral. Jeg tror for mit Vedkommende ikke, at man vil faa den Art Børn udviklede og opdragne til brave Mennesker og gode Borgere, uden at man giver dem den moralske Ballast, som de savne, og som jeg ikke tror, de kunne faa uden gennem en sund religiøs Opdragelse. Selvfølgelig mener jeg ogsaa, at Børne- og Plejehjemmene maa staa under Statens Kontrol, især naar de skulle støttes af Staten. Jeg advarer kun imod, at man kommer ind paa den Slags Forestillinger, at det er Staten, der skal tage hele Sagen i sin Haand, og at man bør sky en Opdragelse, der hviler paa et religiøst Grundlag. Alt dette fører os imidlertid ind paa Enkeltheder, og jeg havde sat mig for ikke at komme nærmere ind paa disse. Jeg vil blot udtale min Glæde over, at Forespørgslen er bleven stillet, og mit Haab om, at de højtærede Ministre nu ville tage Anledning heraf til at gøre et alvorligt Forsøg paa at faa rettet de Skavanker ved vor tidligere Lovgivning, som øjensynlig trænge til at rettes.

Justitsministeren (Rump): Da Forespørgslen er rettet først til mig foruden til